

Bedrijfscommissiekamer voor de Overheid voor Rijk en Politie

ADVIES

Rolnummer: RP 00.063

DE BEDRIJFSCOMMISSIEKAMER VOOR DE OVERHEID VOOR RIJK EN
POLITIE, ADVISERENDE NAAR AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM
BEMIDDELING INZAKE EEN GESCHIL TUSSEN

1. De Departementale Ondernemingsraad (DOR) van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW); mede namens:
2. de Ondernemingsraad van de Directie Arbeidsinspectie (OR-AI);
3. de Onderdeelcommissies (OC's) van de Directie Arbeidsinspectie, hierna ook genoemd de verzoekers, enerzijds

en

4. de Staat der Nederlanden, zijnde de ondernemer, in deze vertegenwoordigd door de Secretaris-Generaal (SG) van het ministerie van SZW, de onderneming, zijnde de bestuurder, anderzijds.

Verloop van de procedure

Achtergronden

Bij de invoering van de Wet op de Ondernemingsraden (WOR) voor de overheid zijn door de toenmalige SG en de Bijzondere Commissie ter uitvoering van de afspraak van september 1995 in de overlegvergadering op 12 januari 1996 op basis van een voorstel van de waarnemend SG van 3 januari 1996 overeengekomen het mogelijk te maken in de regio's van de Arbeidsinspectie onderdeelcommissies in te stellen. Daarbij is vastgesteld dat de OC's volwaardige medezeggenschapsorganen zijn in de zin van de WOR, gekozen door en uit de medewerkers, met bevoegdheden die gelijk zijn aan die van de OR. De uitzondering is, zoals in artikel 15, lid 3 van de WOR weergegeven, dat in geval van een geschil tussen onderdeelcommissie en overlegpartner, de bovenliggende OR de zaak zal moeten overnemen om het geschil aan de Bedrijfscommissie dan wel de Kantonrechter te kunnen voorleggen.

Op grond van dit besluit in de Bijzondere Commissie zijn voor de Arbeidsinspectie een ondernemingsraad en zeven onderdeelcommissies ingesteld. Op 21 januari 1998 heeft de DOR een brief gezonden aan de bestuurder waarin voorgesteld werd om afspraken te maken inzake de wijze waarop het adviesrecht

van de OR en OC bij het ontslag en de benoeming van bestuurders uitgeoefend kan worden.

Bij brief van 13 maart 1998 heeft de bestuurder op deze brief gereageerd, waarin de bestuurder aangeeft de Arbeidsinspectie en Toezicht als een geheel te beschouwen. De regio's van de arbeidsinspectie zijn naar de zienswijze van de bestuurder geen onderneming en derhalve zijn de regiodirecteuren ook geen bestuurder in de zin van de WOR. Op de in de brief van 21 januari 1998 gedane voorstellen reageert de bestuurder door toe te zeggen de OC's, alhoewel ze geen adviesrecht hebben wel te willen informeren over de benoeming van regiodirecteuren. Hij stelt voor om een profielschets te maken waaraan een regiodirecteur dient te voldoen, in plaats van het opstellen van een profielschets ingeval van een vacature.

In de overlegvergadering van 17 april 1998 zijn de tegenvoorstellen van de bestuurder besproken. Geconstateerd is dat het verschil van mening zich toespitst op de definitie van het begrip bestuurder in de WOR.

In de brief van 5 juni 1998 heeft de DOR aangegeven voorstander te zijn van een pragmatische oplossing. De DOR stelt voor om concreet de functies te benoemen, waarbij de betrokkenheid van de medezeggenschap is gewenst. Uitgangspunt daarbij is naar de mening van de DOR dat te benoemen personen een belangrijke stempel kunnen drukken op de sfeer, de werkwijze en de verhoudingen op de werkvloer voor de medewerkers bij SZW. De DOR noemt daarbij concreet ook de regiodirecteuren van de arbeidsinspectie. De DOR wijst het voorstel om één profielschets op te stellen voor de regiodirecteuren af, omdat een profiel naar haar oordeel maatwerk is waarin de gevoelens in het organisatieonderdeel moeten kunnen doorklinken, waarbij de ervaringen met de vertrekkende functionaris zwaar meewegen.

In de overlegvergadering van 18 september 1998 stelt de bestuurder zich expliciet op het standpunt dat de zeggenschap met betrekking tot benoeming van directeuren zich niet uitstrekt tot de OC's. Hij meent dat voor de benoeming van directeuren de bestaande afspraken geïnventariseerd moeten worden en zal een concreet voorstel aan de DOR voorleggen.

In de brief van 12 oktober 1998 bevestigt de DOR de in de overlegvergadering van 18 september 1998 gemaakte afspraak.

In zijn brief van 26 november 1998 reageert de bestuurder. Hij is van mening dat de bevoegdheden van de OC's zich niet uitstrekken tot adviesrecht bij de benoeming van regiodirecteuren. Naar zijn mening zijn deze directeuren geen bestuurder in de zin van de WOR, maar slechts overlegpartner. Daarnaast zou de tekst van de wet in de weg staan aan de wens van de DOR.

In de brief van 4 februari 1999 reageert de DOR dat hij teleurgesteld is door de opstelling van de bestuurder.

De DOR meent dat de afspraken met de Bijzondere Commissie er nu juist toe strekken de beperkingen die voor de OC's voortvloeien uit de WOR, niet van toepassing te laten zijn op de situatie bij SZW. Dat houdt in dat de OC bij de benoeming van een nieuwe overlegpartner betrokken behoort te worden, aldus de DOR. De DOR meent verder dat de WOR zich kenmerkt doordat alleen minimumbepalingen zijn vastgelegd voor de invulling van de medezeggenschap. Op grond van artikel 32 van de WOR kunnen bestuurder en medezeggenschap verderstrekkende afspraken maken. Naar de mening van de DOR is dat ook ten aanzien van de OC's geschied.

In de overlegvergadering van 19 februari 1999 stelt de bestuurder voor om gezamenlijk een bindend advies over de positie van de OC's bij benoeming van regiodirecteuren aan de Bedrijfscommissie te vragen. De DOR zal dit binnen eigen gelederen bespreken en daarna terugkoppelen.

In de overlegvergadering van 16 april 1999 geeft de DOR te kennen niet tezamen met bestuurder een bindend advies over deze kwestie aan de Bedrijfscommissie te vragen, maar de zaak zelf aan de Bedrijfscommissie te willen voorleggen.

Op 4 februari 2000 verschijnt er in de P-info, het mededelingenblad van de departementsleiding het bericht dat drie regiodirecteuren van de arbeidsinspectie van plaats ruilen.

- Behandeling van het geschil

Op 27 maart 2000 heeft de DOR, mede namens de OR-AI en de betrokken OC's bij de Bedrijfscommissie voor de Overheid een verzoek om bemiddeling en advies ingediend als bedoeld in artikel 36, derde lid van de Wet op de ondernemingsraden (WOR) inzake zijn geschil met de bestuurder. Dit geschil is door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor Rijk en Politie (hierna: de Kamer).

Desgevraagd heeft de bestuurder bij schrijven van 24 april 2000 gereageerd op het verzoek om bemiddeling en advies van de verzoekers.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op 15 juni 2000 tijdens een zitting van de Kleine Commissie – welke de Kamer uit zijn midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure – hun standpunten mondeling toe te lichten.

Ter zitting zijn verschenen de heren P. Boerma (DOR), M. van Poelgeest (DOR), L. van Vliet (DOR) en M. van Oyen (OC Arbeidsinspectie Regio Oost) namens verzoekers en de heer P.W. A. Veld (plaatsvervangend SG) en R. Verkoren namens de bestuurder.

Beide partijen hebben ter zitting aan de Kamer te kennen gegeven geen bezwaar te hebben tegen verlenging van de termijn, als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de WOR.

Blijkens de verklaringen van partijen ter zitting zijn zij niet overeengekomen het advies van de Kamer als bindend te beschouwen.

De Kleine Commissie heeft geen ruimte gezien om tussen partijen een minnelijke schikking tot stand te brengen.

De Kamer heeft haar advies vastgesteld in de plenaire vergadering van 21 september 2000.

Omvang van het geschil

Het onderhavige geschil heeft betrekking op de beantwoording van de vraag of aan de OC's door de uitbreiding van de bevoegdheden door de bestuurder adviesrecht toekomt bij de benoeming van de leidinggevende, die ook hun overlegpartner is en tevens wat de betekenis is van het begrip bestuurder in de WOR.

Het standpunt van de verzoekers

De DOR, de OR-AI en de OC's van de arbeidsinspectie verzoeken de Bedrijfscommissie om bemiddeling en advies in dit geschil.

Naar hun mening is de essentie van de afspraak met de Bijzondere Commissie van september 1995, die geconcretiseerd is in de brief van de bestuurder van 3 januari 1996 en geaccepteerd is in de overlegvergadering van 12 januari 1996, dat de overlegpartners van de OC's worden beschouwd als waren zij bestuurders. De WOR biedt de mogelijkheid om verder strekkende afspraken te maken dan in de wet geregeld. Op dergelijke afspraken kan een bestuurder alleen terugkomen als beide contractpartners daartoe besluiten, hetgeen niet is geschied, aldus de verzoekers.

Het standpunt van de bestuurder

Bij het ministerie van SZW zijn drie ondernemingsraden ingesteld, te weten voor het kerndepartement en een voor ieder der directies Toezicht en Arbeidsinspectie. Als overkoepelend orgaan is er een departementale ondernemingsraad ingesteld. Daarnaast zijn er voor de arbeidsinspectie zeven OC's ingesteld, voor ieder der regiokantoren en voor het centraal kantoor.

Op grond van artikel 30 van de WOR dient de SG advies te vragen bij de benoeming en het ontslag van een bestuurder van de onderneming. Op grond van de WOR is een bestuurder degene die alleen dan wel tezamen met anderen in een onderneming rechtstreeks de hoogste zeggenschap uitoefent bij de leiding van de arbeid.

Als onderneming in de zin van de wet wordt beschouwd een onderdeel waarvoor een afzonderlijke ondernemingsraad is ingesteld.

Gelet op de systematiek van de zeggenschap van SZW zijn de regiokantoren van de arbeidsinspectie daarom geen afzonderlijke onderneming in de zin van de WOR.

Uit de vaststelling dat de desbetreffende dienstonderdelen geen onderneming in de zin van de WOR zijn, volgt naar de mening van de bestuurder dat de regiodirecteur geen bestuurder in de zin van de WOR is. Dit leidt ertoe dat voor de benoeming en het ontslag van deze directeur geen formele adviesbevoegdheid aan de medezeggenschapsorganen toekomt.

Voorts meent de SG dat in artikel 23c van de WOR de bevoegdheden worden opgesomd, die overgedragen worden indien op grond van artikel 15, derde lid, WOR de OR een OC' de bevoegdheid toekent tot het plegen van overleg met degene die de leiding heeft van het betrokken onderdeel. Artikel 30 is niet in deze opsomming begrepen.

De afspraken, die in de Bijzondere Commissie zijn gemaakt ten aanzien van de bevoegdheden van de OC's betreffen twee zaken. In de eerste plaats zullen geschillen tussen OC en de overlegpartner door de bovenliggende OR worden overgenomen en in de tweede plaats zullen aan de individuele OC-leden faciliteiten krijgen, die tenminste gelijkwaardig zijn aan de faciliteiten van de leden van de dienstcommissie. Naar de mening van de bestuurder is er geen bovenwettelijke afspraak inzake de bevoegdheid van artikel 30 van de WOR overeengekomen.

Ook op deze grond komt naar de mening van de SG aan de OC's geen adviesrecht toe bij de benoeming en het ontslag van de regiodirecteuren.

Tenslotte meent de verweerder dat de opvattingen en gevoelens van de medewerkers ten aanzien van de benoeming van een leidinggevende aan de orde kunnen komen.

De behandeling ter zitting

Door verzoekers wordt ter zitting aangegeven dat bij de invoering van de WOR bij de overheid tussen partijen afspraken zijn gemaakt over de structuur van de medezeggenschap (de invoering van onder meer de OC's) en de omvang van de door de OC's te behandelen medezeggenschapsaangelegenheden. Verzoekers heeft hierbij voor ogen gestaan dat de OC's ook een adviesrecht toe zou komen bij het ontslaan en benoemen van de regiodirecteuren. Naar de mening van verzoekers is hierover niet expliciet gesproken, omdat het hebben van een zodanige bevoegdheid als vanzelfsprekend werd aangenomen.

Verzoekers geven aan dat de toekenning van een dergelijke bevoegdheid ook logischerwijze voortvloeit uit de afspraken over de structuur en hetgeen daaraan is vooraf gegaan.

De SG wilde één ondernemingsraad voor de gehele organisatie, de Bijzondere Commissie van SZW wilde een ondernemingsraad-structuur die voorzag in een groot aantal ondernemingsraden (aansluitend op de bestaande situatie van de bijzondere commissies).

Uiteindelijk is toen gekozen voor een structuur bestaande uit twee ondernemingsraden, de ondernemingsraad voor de Inspectie-SZW – met daaronder een 7-tal OC's - en de ondernemingsraad voor overig SZW. Daar bovenop is tenslotte een GOR geïnstalleerd.

Van de zijde van de bestuurder wordt benadrukt dat de OC's geen adviesrecht toekomt en dat het bij de invoering van de WOR ook niet de bedoeling is geweest van de bestuurder om aan de OC's een verdere bevoegdheid ter zake te verlenen.

Bij het evalueren van de medezeggenschapsstructuur is geen aandacht besteed aan dit specifieke punt.

Naar de mening van de bestuurder geeft het P-info-bulletin d.d. 19 januari 1996 (bijlage I bij het verzoekschrift) niet aan dat er is afgesproken dat er een extra – dus bovenwettelijke – bevoegdheid wordt toegekend aan de OC's ten aanzien van de benoeming van regiodirecteuren. In het P-bulletin wordt hierover niets vermeld.

De afspraak dat de ondernemingsraad en de OC's als gelijk(waardig) zullen worden behandeld, betekent in de beleving van de bestuurder niet dat er een bovenwettelijke bevoegdheid is toegekend aan de OC's, als thans door de ondernemingsraad wordt geclaimd.

Overigens is de bestuurder wel van mening dat aan de OC's een zekere mate van betrokkenheid bij de benoeming toekomt. Vanuit de medezeggenschap kan een bijdrage worden geleverd.

Partijen geven aan dat het geschilpunt de goede verhoudingen tussen hen niet verstoort; partijen voeren echter al zo lang discussie over dit onderwerp dat men nu definitief uitsluitsel wil verkrijgen. Het gaat om een principiële kwestie. De Kleine Commissie stelt vast dat partijen een advies van de Bedrijfscommissie willen en dat er geen ruimte is voor bemiddeling.

De Kleine Commissie betreurt het dat er geen stukken zijn die dateren van de periode waarin de medezeggenschapsstructuur tot stand is gekomen en die meer inzicht zouden kunnen geven in de bedoelingen van de toenmalige S-G en BC.

Relevante wet- en regelgeving

- Art. 1 lid 1 Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:
- c. onderneming: elk in de maatschappij als zelfstandige eenheid optredend organisatorisch verband waarin krachtens arbeidsovereenkomst of krachtens publiekrechtelijke aanstelling arbeid wordt verricht;
(...)
 - e. bestuurder: hij die alleen dan wel tezamen met anderen in een onderneming rechtstreeks de hoogste zeggenschap uitoefent bij de leiding van de arbeid;
(...)
- Art. 4. lid 2 Het onderdeel waarvoor een afzonderlijke ondernemingsraad is ingesteld, wordt beschouwd als een onderneming in de zin van deze wet.
- Art. 15 lid 1 De ondernemingsraad kan de commissies instellen die hij voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijze nodig heeft. (...)
- Art. 15 lid 3 De ondernemingsraad kan met inachtneming van het eerste lid voor onderdelen van de onderneming onderdeelcommissies instellen voor de behandeling van de aangelegenheden van die onderdelen. De ondernemingsraad kan in het instellingsbesluit van een onderdeelcommissie aan deze commissie de bevoegdheid toekennen tot het plegen van overleg met degene die de leiding heeft van het betrokken onderdeel. In dat geval gaan de rechten en bevoegdheden van de ondernemingsraad ten aanzien van aangelegenheden van het onderdeel, met uitzondering van de bevoegdheid tot het voeren van rechtsgedingen, over naar de onderdeelcommissie, tenzij de ondernemingsraad besluit een bepaalde aangelegenheid zelf te behandelen. (...)
- Art. 23c Indien de ondernemingsraad aan een onderdeelcommissie de bevoegdheid heeft toegekend tot het plegen van overleg met degene die de leiding heeft van het betrokken onderdeel, zijn ten aanzien van dat overleg de artikelen 17, 22, 23, 23a, tweede, vierde en zesde lid, 23b, 24, eerste lid, 25, 27, 28, 31a eerste, zesde en zevende lid, 31b en 31c van overeenkomstige toepassing. In dit overleg kunnen geen aangelegenheden worden behandeld die in het overleg met de ondernemingsraad worden behandeld.

Art. 30 lid 1 De ondernemingsraad wordt door de ondernemer in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen over elk door hem voorgenomen besluit tot benoeming of ontslag van een bestuurder van de onderneming.

Art. 32 lid 2 Tekst tot 4 maart 1998:
Bij schriftelijk besluit van de ondernemer kunnen aan de ondernemingsraad verdere bevoegdheden dan in deze wet genoemd worden toegekend. Een zodanig besluit behoeft de toestemming van de ondernemingsraad. De ondernemer deelt het besluit schriftelijk mee aan de bedrijfscommissie.

Tekst per 4 maart 1998:
Bij schriftelijke overeenkomst tussen de ondernemer en de ondernemingsraad kunnen aan de ondernemingsraad meer bevoegdheden dan de in deze wet genoemde worden toegekend en kunnen aanvullende voorschriften over de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde worden gegeven. De ondernemer zendt een afschrift van de overeenkomst aan de bedrijfscommissie.

Art. 36 lid 2 De ondernemingsraad en de ondernemer kunnen de kantonrechter verzoeken te bepalen dat de ondernemer, onderscheidenlijk de ondernemingsraad gevolg dient te geven aan hetgeen overigens bij of krachtens deze wet is bepaald, een en ander voor zover dit van de ondernemer onderscheidenlijk de ondernemingsraad afhangt.

Art. 36 lid 3 Een verzoek aan de kantonrechter op grond van deze wet, (...), is niet ontvankelijk indien de verzoeker niet vooraf schriftelijk de bemiddeling van de bedrijfscommissie heeft gevraagd.

Overwegingen van de Kamer ten aanzien van het geschil

Met betrekking tot het door partijen naar voren gebrachte, overweegt de Kamer het volgende.

Op grond van de WOR wordt als bestuurder aangemerkt degene die alleen dan wel tezamen met anderen in een onderneming rechtstreeks de hoogste zeggenschap uitoefent bij de leiding van de arbeid. De ondernemingsraad die is geïnstalleerd ten behoeve van de onderneming overlegt met de bestuurder van die onderneming.

Voor de nadere invulling van voornoemde begrippen in de situatie van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid dient als uitgangspunt te worden genomen: de afspraken die bij de invoering van de WOR bij de overheid op dit departement zijn gemaakt en die vervolgens ook zijn nageleefd.

In 1995-1996 is ten aanzien van de medezeggenschapsstructuur door de toenmalige departementsleiding op voorstel van de Centrales van overheidspersoneel en met instemming van de Bijzondere Commissie, besloten dat er ondernemingsraden worden ingesteld voor het kerndepartement en een voor ieder van de directies.

De huidige structuur gaat uit van een ondernemingsraad op het niveau van de Arbeidsinspectie (onderneming); de bestuurder – overlegpartner in het kader van de WOR - van deze onderneming is de algemeen directeur van de Arbeidsinspectie.

De OC's overleggen met degene die de leiding heeft over het betrokken onderdeel: de OC's die ressorteren onder de ondernemingsraad Arbeidsinspectie overleggen met hun regiodirecteuren.

De ondernemingsraad heeft ingevolge artikel 30 WOR een adviesrecht bij het (voorgenomen) ontslag en de (voorgenomen) benoeming van de bestuurder.

Aangezien er krachtens de WOR geen adviesrecht is voor de ondernemingsraad ten aanzien van het (voorgenomen) ontslag en de (voorgenomen) benoeming van degene die de leiding heeft van een onderdeel, kan de ondernemingsraad een dusdanig recht ook niet overdragen aan de door hem ingestelde OC's.

De WOR voorziet eveneens niet in een (rechtstreeks) adviesrecht voor de OC bij het (voorgenomen) ontslag en de (voorgenomen) benoeming van haar overlegpartner. In de opsomming ex artikel 23c WOR, welk artikel handelt over de bevoegdheden van de onderdeelcommissie, wordt een adviesrecht ex artikel 30 WOR ingeval van de (voorgenomen) benoeming of het (voorgenomen) ontslag van de overlegpartner van de OC niet genoemd.

Gelet op het hiervoor overwogene stelt de Kamer vast dat de WOR geen adviesrecht ex artikel 30 voor de (voorgenomen) benoeming en het (voorgenomen) ontslag van de overlepartner van de OC toekent aan de ondernemingsraad A-I dan wel aan zijn OC's.

Een dusdanige adviesbevoegdheid voor de ondernemingsraad - die vervolgens weer zou kunnen worden overgedragen aan de OC's – dan wel rechtstreeks toegekend aan de OC's, kan uitsluitend worden bewerkstelligd via de weg van de toekenning van verdere (oude tekst, tot 4 maart 1998) dan wel meer (huidige tekst) bevoegdheden als bedoeld in artikel 32 lid 2 WOR.

Het is algemeen bekend dat - hoewel de WOR zoals die tot de wijziging van die wet per 4 maart 1998 luidde daartoe niet expliciet ruimte bood - in de praktijk in toenemende mate gebruik werd gemaakt van overeenkomsten tussen ondernemer en ondernemingsraad om de bevoegdheden van laatstgenoemde uit te breiden dan wel nader vorm te geven.

Een verschuiving van het (eenzijdige) schriftelijke besluit van de ondernemer naar de (tweezijdige) overeenkomst tussen ondernemer en ondernemingsraad is mede het gevolg van het feit dat het tweede lid van artikel 32 van de WOR bepaalt dat het besluit van de ondernemer om de bevoegdheden van de ondernemingsraad uit te breiden de toestemming van de ondernemingsraad behoeft. De eenzijdige rechtshandeling van de bestuurder komt daarmee in de praktijk neer op een tweezijdige rechtshandeling waarbij ook de ondernemingsraad is betrokken.

Omdat deze in de praktijk gegroeide handelwijze blijkbaar aansloot bij de ideeën hierover van het kabinet, is in 1996 bij de Tweede Kamer een voorstel tot wijziging van de WOR ingediend (TK 1995-1996, 24 615 nrs. 1 en 2) waarin de volgende gewijzigde tekst van artikel 32, tweede lid, van de WOR, wordt voorgesteld *“Bij schriftelijke overeenkomst tussen de ondernemer en de ondernemingsraad kunnen aan de ondernemingsraad meer bevoegdheden dan de in deze wet genoemde worden toegekend (...).”*

Onder de hierboven geschetste omstandigheden is de Kamer van oordeel dat - ook vóór de wetwijziging van 4 maart 1998 - een schriftelijke overeenkomst tussen ondernemer en ondernemingsraad omtrent uitbreiding van de bevoegdheden van laatstgenoemde qua juridische gevolgen op één lijn moet worden gesteld met het schriftelijke besluit van de ondernemer om aan de ondernemingsraad - mét diens toestemming - extra bevoegdheden toe te kennen.

De Kamer is echter van mening dat, nu het bij het toekennen van extra bevoegdheden aan de ondernemingsraad gaat om het maken van uitzonderingen op de door de formele wetgever gestelde hoofdregels, zulks ondubbelzinnig dient te geschieden. Ondubbelzinnig, zowel voor wat betreft het feit dát er extra bevoegdheden zijn toegekend, als ten aanzien van de vraag hoever die uitbreiding van bevoegdheden precies reikt. Grote duidelijkheid is hierbij niet alleen voor partijen zelf zeer wenselijk, maar ook voor een derde die in een eventueel geschil geacht wordt een standpunt in te nemen.

In het voorliggende geschil blijkt, naar het oordeel van de Kamer, niet van een op ondubbelzinnige wijze toegekende adviesbevoegdheid.

Allereerst zij er op gewezen dat partijen van mening verschillen over de inhoud van de afspraak die door hun voorgangers is gemaakt.

Voorts wordt opgemerkt dat de door partijen overgelegde stukken het vereiste inzicht in de aard en omvang van de afspraak niet geven. In dit verband merkt de Kamer tevens op dat de mededeling dat de OC's volwaardige medezeggenschapsorganen zijn, en rechten en bevoegdheden hebben die gelijk zijn aan die van de ondernemingsraad, niet voldoet, aangezien hieruit niet volgt dat de OC's een adviesrecht ex artikel 30 WOR ten aanzien van de regiodirecteur hebben.

Immers, de ondernemingsraad beschikt op grond van de WOR niet over zo'n adviesrecht ten aanzien van laatstgenoemde functionaris, omdat deze geen bestuurder in de zin van de WOR is.

Tenslotte merkt de Kamer op dat zij kennis heeft genomen van de bij herhaling door de bestuurder gedane toezegging dat het personeel c.q. de OC' s betrokken worden bij de (voorgenomen) benoeming van een regiodirecteur (dit komt onder meer terug in het voornemen tot vaststelling van een benoemingsbeleid met toets op mogelijke samenwerking).

De Kamer adviseert partijen nadere afspraken te maken over de invulling van deze betrokkenheid.

Advies

Partijen worden geadviseerd zich neer te leggen bij het standpunt van de Kamer. Zij worden tevens geadviseerd nadere afspraken te maken over de aard en omvang van de betrokkenheid van het personeel dan wel van de OC' s bij de (voorgenomen) benoeming van een regiodirecteur.

Den Haag, 19 oktober 2000

De Bedrijfscommissiekamer voor Rijk en Politie,
namens deze,

M. Scholtz
Voorzitter

J.C. Dekker
Secretaris